

El 12

– Bayram KAYA · 16 Eylül 2017

"Kişisel sahiplik" kapsamında "hak olan sahiplik"; rızık saçılması olukla kime isabet edeceği bilinmeyen bir "rızkın ya da nasibin beklentisiydi". Durum bu olmakla o şans piyango çekilene kadar veya nasipler pay edilene kadar sizleri de; bize de çıkabilir ya da bu nasipten bize de bir pay (ikram) düşebilir, mantığı içinde tutmaktı. Bu "size de çıkabilir" vaadi kişileri yanılsatan ve kişilerin beklenti içinde olmalarının; vaadiydi. Bu bağlamla gerçekten de bu söz iman, inanç ve ahit belirten; kalubela sözüydü.

El kavramı her şeyi kendisi ile başlattığı için önüne geldiği kavramları da kendisi ile başlatan bu anlam içerikli anlatımla pekiştirir. El'in toprağı, El'in adamı, El beyt, El ehli beyt, El Amran, El Lat, El Uzza, İsmâ El (il), İsrâ-El, İsrâ-İl, Cebra-El (İL) mika-EL vs. söylemleri El ile başlamak ve El ile "tanımak" ve El ile "tanımlamak" için köleci sistem sahipliğine damgasını vuran anlama ve anlatımlardır. He şey El ile El'in sahipliğini takdir eden bu ulama ek ile anlam alır. Anlamını bulur. Her şey El ile bilinir olur.

Bu niye böyle? "Ya Malik El Mülkül Zül celali vEl ikram" ile öyledir. El kendi zül celalini (ulu olma ya da azametli olma veya büyük olma yahut ta malik oluşun (sahipliğin) "nasıl olduğunu" ikramla (rızıkla, rızık saçmayla vel ikram ile) açıklıyor. Çünkü El hak; öyle buyurdu, öyle irade etti. Çünkü "El Şadday dağı gibi" söylemin başındaki ya da sonundaki veya söylem içindeki El söylemli takı, bir yerin sahipliğini ve kişiye ikram oluşunu tanımlar.

El'in sahipliği; "tanınma" kutsallığıdır. İkrâmı da; sorgulanamayan bir "irade" ya da "karar" oluşudur. "El Şadday dağı" gibi. "El'e ait Şadday dağı" demek ki kişisi Bel'e, Baal'e, hakka ait olandan ayrılır. "İsmâ-il olan kişi de hem bir El sahipliğidir (köle-kul, mal-mülk) hem de İbrahim'in başında sallanan Demokles' in kılıcı gibi bir hatırlatma; başa kakma olan bir El ikramı anımsatmasıdır.

Fil sözcüğü "El fil" olukla söylenmez. Henüz "yerde ve gökte olanlar" bu aşama itibarıyla El'in değildir. Ön ittifak içindeki üretim hareketi olan her şey El'indir. Fil, El' tasarrufu olmak için henüz konunun muhatabı değildir. Yani kolektifin emek gücü üretim gücü içinde olup ta paylaşımına girmeyen üretim hareketi süreç ve olaylarının El ile tanınması henüz yoktur.

Çünkü El, kolektif olandan eş deyişle ortakları olandan; ortakları olmayana geçişe ritüele olmanın anlamıdır. Hem de kolektif ön ittifak içinde; sadece emek ürünü olan mal-mülkün, sahibidir. Mal mülk de üretim hareketi içinde olan emeklerle, emekler girişmesine bağıntı olan nesne ve emek gücü sahipliğidir.

Fil henüz bu ilk aşamada Mezopotamya uygarlığı içinde kolektif emek sahipliği üzerinde mal mülk sahipliği içine girmez. Bir totem mesleği değilse, geyik te girmez. Çünkü ilk etapta el fili rızık olarak

vermemiştir. Bir El bağılı köle ya da köleler El zulmünde kaçıp; ormana, kırsal alana saklanıp; yeniden başlangıç koşulu en temel geri düzlem yasası olan avcılık toplayıcılık düzenine dönüyorlardı.

El, mahiyetindeki (emri altındaki) askerleriyle hem onları arıyor hem de ormana, yazı yabana da el koyarak oralar da benim demeye başlayacak olmakla filin de geyiğinde sahibi olacaktı. Ki kaçaklar ormanda avlanmasın, yazı da; yaban da; kök, meyve, ot toplamasındı. Bu kendinden çevreye doğru olan düşünce olmakla ilk hamleydi.

Bir El toprağı, başka birçok bey erki olan El topraklarıyla şu veya bu biçimde ittifaklarla köleci sentez olurlar. Oligarşi yapılar ortaya çıkar. Oligarşiler çevreye ve yeryüzüne doğru büyüyorlardı. El düşüncesi yeryüzüne (aleme) doğru yayılma gösterdi. Başka başka el aitliği; başka başka bir bay erki içinde olanların yeni ittifak tevhitleri, oligarşiydi.

Kaçak köle sorunu büyüyen yapıyla giderek daha da artıyordu. Kaçak kölelerin ormanda, kırdan, yazıda saklanma ve yararlanmalarını önlemek için El'in sahipliğı "yerde olanların da; gökte olanların da sahipliğine" dönüşüyordu. Yer gök henüz ön ittifaka katılan totem grupların ittifaka geldikleri yönün adıdır.

Yukarı yer toprağı ve aşağı yer topraklarındaki orman, yazı, yaban ve içindekiler de yer gök kavramı adı altındadır. Yer ve gök yerindeki orman ve savanlarla içindekiler de oligarşinin sahipliğı oluyordu. Böylece ormana yazıya yabana sahip çıkma fikri de yeryüzüne doğru yayılıyordu. Yani yeryüzüne yayılma fikriyle (emperyalizmle); kaçakların sığınıp beslenme alanı yaptıkları ormana, yazıya, kıra sahip çıkma fikri ile kaçakların bu tür tüm umudunu kıran süreç birbirini destekler süreçler olacaktı.

El'in (monarşinin) başka monarşilerle (El'lerle) olan ilk tevhitleri oligarşidir. Oligarşinin de diğer oligarşilerle olan tevhitleri de yine emperyalist olan oligarşinin (cihan imparatoru olmanın) sahipliğıydi. Böylece El başka başka oligarşi (takım erki) içinde olanların da sahibi olacaktı. Bu El'in kişiler El'i olmaktan çıkıp tekilleşmesiydi. Bu bir oligarşin tevhitli. Tevhidin ikinci aşaması ile El; yeryüzü (alem) El'i olup her şeyin yaratıcısı olup, yerdeki ve göktekilerin de sahibi olacaktır.

El, ön ittifak içinde kolektif olgunlaşmanın değişme dönüşme süreçleri içinde ritüelime bir "belirmeler oratoryosuydu". Bu oratoryolar kolektif oluşla bitişen gruplar ittifakıydı. İttifak y dasentez parçalı oluşun kendisiydi. Parçalardan meydana geliyordu. Parçalanmayı yansıyan düşüncelerdi.

Kimi kişilerin birkaç ittifak mesleğini öğrenmesi demek; o totem grubun birkaç totem mesleğini öğrenip El ilah düşüncesi etrafında ittifak kültürünü de alarak ayrılıkçı grup olarak toplanmalarıydı. O totem grubun yeniden Nuh olukla, İbrahim olukla, Sargon olukla Firavunca kenetlenmeleri demektir. İttifakın içinde giderek kişisi mal mülk sahipliğı olukla söylenen mantık, aynı zamanda ayrılıkçı grup söylemleri parçalanmayı oluşmanın "belireniydiler (yani zaitlikli)".

Zaitlik durumlar, kişiye ya da gruba göre pay edileceklerin "pay edilme" gerekçeli "bağ" ya da "bağlaç" manalı söylem ve eylem hareketiydiler. Pay edilecek şey adları kolektif olan dilin isimi olma anlamında kurtuluyordu. Yeni anlamıyla bunlara "rızk" deniyordu. Totem ve ittifak menşei anlamlar El anlamlı rızk oluyordular. Artık rızk söylemi içinde ne totemi oluşun ne ittifakı oluşun kendisini ve bunların ortaklaşan yapılar olduğunu bilip anlamamız olanaksızdı.

El; "yiyin ve şükredin" diyordu. Bu kolektif bilincin geçmişe doğru uzanan geçiş ritüeli olmasının hafıza uzantısından başka bir şey değildir. "Size verilen temiz ve helal olan rızkı yiyin" diyordu. El mantığı içinde kolektif üretim ve kolektif bilinç (ortakları olan irade ve bilinç) olmadığına göre; temiz rızk ya da yiyecek içecek; El'in size nasip olukla verdikleri idi. Böylece ortaklığa ait malın mülkün, kişilerin malı mülkü olma meşruiyet siliği El'in vermesiyle temiz mal mülk olup temizlenmişti.

Rızk denişin anlamı içine kolektif olanı bağ ya da bağlaçlar yapamayacağınıza göre rızkı, El bağlacıyla "El Rızk" diye açıklayacaktınız. Kimine verilen rızkın kartopu gibi çoğalmasındaki, arttıran; çoğaltan anlamı ve bağlacı, belirene oluşuyla "El Zaid" diyecektiniz. Yani katlanan malın mülkün artma çoğalmasını çalışıp emek verir olukla değil de; sömürü olukla değil de; El Zait (Zaid) oluşla söylüyordunuz. Kolektif olanla bilinene karşı şimdiki süreç; El olanla tam bir bilinçsiz kılmanın illüzyonuydu.

El, bay erki dediğimiz monarşin süreçlerle, kendisinin çıraklık döneminin inşası içindedir. El erkli yapılar sentezi olan oligarşin yapılar da; El'in kalfalık dönemidirler. Oligarşin yapılar sentezi olan cihan devleti ya da cihan imparatorluğu dönemleri de, El'in ustalık dönemidir. Bay erkinden cihan imparatorluğuna doğru olan süreçte müthiş bir mal, mülk artımı olan zenginleşmeler de vardır. Bu nedenle malı, mülkü artırma, malca mülkçe zenginleştirme, servetleri çoğaltma olan bu yapısal dönemler, El'in kendisini Zaid olukla da tanıttığı dönemlerdir.

Daha önce, ön ittifakın son dönemi içinde kendisinden bahsedilmiş; kendisi tartışılmış olan El; kolektif olana karşıdır. Kolektif olmayanı söyleyen bir tanımdır. El bu anılma ile belleklerde yer alan kelimedir. Giderek El kavramı içindeki kolektif olmayan durum açıklanacaktı. Böylece El daha belli konturlarına kavuşacaktır.

Yani siz El sözünü söylediğiniz de karşınızdaki ön ittifak aiti bir kişi El'in tartışıldığı bu ön ittifakı dönem sonunda ve köleci dönemin başlanışı içinde olan (Nuh grubu gibi ön ittifak aiti) kişiler; hem ön ittifaklı olan belleklerin; hem de köleci eğilimli olur düşünceli anlağın içinde olmakla El sözcüğünün belirttiği bu iki durumlu olan anlamı çok iyi bilinmektedirler. Oysa Yehve ne ön ittifakın içinde bilinir. Ne oligarşin yapı ortaya çıkana kadar da monarşi olan, El tipi kölecilik içinde hiç bilinmezdi. Ancak milletleşen oligarşin yapılarla anlaşılır bilinir olandır Yehve.

El hak sözcüğü kolektif olana karşı böylesi bir belirlenimdir. Eğer el hak sözcüğü diri olanı hep var olanı

ifade ediyorsa bu belirleme daha sonra olan bir belirlemedir. Bu söz kolektif olandan önceyi ifade ediyor gibiyse de uydurmadır. Kolektif süreçlerin ve kolektiften önceki süreçlerin diri olan, hay olan hep var olan gibi bir tartışma ve anlayışları toktu. Çünkü özel sahiplikleri yoktu. Özel sahiplikleri olmayınca, özel sahiplikleri olacak "rızkı" onlara verecek olan da yoktu. Mana düşüncesi vardı. O da diri olan rızık olan, sahipliği olan mana anlayışı değildi.